

Bătrânul

Nicu Hăloiu

Bătrânul

...

-Ce-ai face tu, de te-ai mai naște-odată
Și întreaga-ți viață, ai lua de la-nceput,
Dacă ți-ar da o șansă Cereasca judecată,
Să faci ce ți-ai dorit, dar încă n-ai făcut?

...

Și ce-ai face tu cu ce-ai lăsat în spate,
Cu toate-acele vise ce nu s-au întrupat?
Ai lua-o de la capăt, ai merge mai departe,
Ce-ai face-n noua viață care ți s-a dat?

...

Dacă te-ai mai naște cu tot ce știi acum,
Dar să nici nu pierzi nimic din ce-ai trăit,
Ai pași din nou pe străbătutul drum,
Sau ți-ai deschide altul, cu totul diferit?

...

M-a întrebat bătrânul privindu-mă adânc.
L-am întâlnit odată, pe-o veche cărăruie,
Părea din altă lume, avea priviri de prunc,
Și-o piele nefirească, era gălbui verzuie!

...

-Nu știu ce să spun aș vrea să mai gândesc,
Această întrebare nu e deloc ușoară,
Ce-aș face de m-aș naște pentru a doua oară?
Nici nu știu bătrâne, dacă mi-o doresc!

...

Oricum murim în viață, puțin câte puțin,
Cu fiecare zi, cu fiecare ceas, cu fiecare clipă,
Mie-mi ajunge-o viață dac-o trăiesc din plin
Și din ce-am primit să nu fac vreo risipă!

...

-Dar tu, bătrâne om, ce faci aici, departe,
Pari foarte bătrân, parcă uitat de vreme,
-Eu sunt dintre aceia ce s-au întors din moarte
Și duc povară grea și sufletul îmi geme!

...

Eu m-am născut odată, în vremea de demult
Și-am căutat într-una izvorul tinereții,
M-am tot rugat de cer să-mi dea alt început,
Sau să-mi arate taina morții și a vieții!

...

Am fost un om normal, cu soată și copii,

Dar n-aveam timp de ei, eram prea ocupat,
N-am împărțit cu ei lacrimi sau bucurii,
Deși cu ei în casă, parc-aș fi fost plecat!

...

Și a venit o zi când nu i-am mai văzut,
Am văzut doar carul cu caii negri-n poartă,
Deodată am simțit tot ce am pierdut
Și m-am rugat la cer să mă mai nasc odată!

...

Cerul a ascultat ruga mea fierbinte,
M-am născut din nou și iată-mă bătrân,
Și n-am uitat nimic, mi-aduc totul aminte,
Dar acum zadarnic sunt un om mai bun!

...

Duc povara asta de-atât amar de vreme,
Umblu străin de lume, impovărat și frânt,
Atât mai am acum, un suflet care geme,
Și o potecă veche ce duce la mormânt!

...

Dar tu mi-ai răspuns așa cum se cuvine,
Trăiește-ți viața după cum ți-e dată,
Simte bucuria născută pentru tine,
Pe care fiecare clipă ce trece, ți-o arată!

...

Nu-ți pierde nădejdea nici gândul cel frumos,
Iar dacă vei cădea când totu-ți pare greu,
Tu nu uita că viața ți-a dat-o Dumnezeu
Și pentru viața ta, a murit Hristos!